

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

II. Proponitur prima quæstio; An politica potestas sit bona, & Christianis
licita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

debeat hæreticos ab Ecclesia iudicatos, & damnatos punire,
tam in libris eorum, quam in facultatibus, & in personis, etiā
usq; ad mortem.

C A P V T II.

*Proponitur prima questio; An politica potestas
 sit bona, & Christianis licita.*

ST. vna ex præcipuis hæresibus Anabaptistarum,
 & Trinitariorū huius temporis; Non licere Chri-
 stianis gerere Magistratus, nec debere esse vlo mo-
 do inter Christianos præatoria, tribunalia, iudicia,
 ius gladij, &c. Ministri, qui in Transyluania, Trinitatem, &
 Incarnationem, & paruulorum Baptismum oppugnant; edi-
 derunt anno M. D. LXVIII. Alba Iulia, Antitheses Chri-
 sti veri & falsi; quatum VII. est; Christum falsum habere in
 sua Ecclesia Reges, Principes, Magistratus, gladios; Christū
 verum nihil tale in sua Ecclesia pati posse.

Argumenta eorum hæc sunt, vel certè esse possunt. **P R I-**
M V M, ex Scriptura, Matth. 17. Reges Gentium, à quibus acci-
 piunt tributa, &c. ergo liberi sunt filij. Et Luc. 22. Reges, Gen-
 tum dominantur eorum, non sic erit inter Gos. Rom. 13. Ne-
 mini quidquam debeat, nisi vt inuicem diligatis. 1. Cor. 7.
 Prelio empsisti, nolite fieri serui hominum. 2. Corinth. 8.
Vnus Dominus. Ephes. 4. Vnus Dominus, vna fides, vnum
Baptisma, vnu Deus.

S E C U N D U M, ab exemplis; nam plerique Principum abu-
 tuntur potentia, & nō solum non prosum, sed etiam obsunt
 Reipub. vt patet in ipso initio mundi de Cain Genes. 4. de fi-
 liis Principum Genes. 6. qui accipientes varias vxores, corru-
 pri sunt omni scelere, & eoru causa postea venit diluuium.
 Item de Nemrod, Pharaone, Nabuchodonosor, & de Saul,
 Roboam, & ceteris; nam post diuisionem regni, ex Regibus
 Israël nullus fuit bonus.

T E R T I U M, à fine; nam Magistratus permisus fuit Iudeis
 propter imperfectionem temporis. erant enim pueri Iudei,
 & ideo regi debebant ab alio, vt patet Galat. 4. at nos viri su-
 mus perfecti, & vncio docet nos de omnibus.

Q U A R T U M, ab efficiente; nam ista potestas nō est à Deo
 intro.

introduced, sed ab hominibus tyrannice usurpata; qui fecit Nemrod Regem? quis Nabuchodonosor? quis Nimb? quis Alexandrum? quis Iulium Cæsarem? quis alios habet datur ille pyrata, qui respōdit Alexandro, ego quia cum uno ligno discurro, pyrata dicor; tu quia cum magnâ orbem terrarū spoliis, Imperator diceris. Augustinus lib. de ciuitate Dei, cap. 4. ex M. T. lib. 3. de Repub.

QVINTVM, ab origine; nam Deus creauit hominem berum, & per peccatum introduced est subiectio; ergo ad peccato per Christum liberati simus, etiam à subiectione se debemus. Antecedens patet; nam Gen. 1. non dicitur dominium in hominibus, sed: *Dominum in piscibus mari*. Item mulier nunc nō subiicitur viro, nisi politica subiectio ne, & tamen hæc subiectio per peccatum introduced est, patet Genes. 3. *Sub eis potestate eris*; & præterea ante diluvium primus, qui candidit ciuitatem, & inchoauit regnum politicum, fuit Cain, ut ex Genes. 4. dedit Augustinus lib. 15. de ciuitate Dei, cap. 1. post diluvium primus fuit Nemrod Genes. 10.

Denique id clarè docent Patres. AVGUSTINVS lib. 15. de ciuitate Dei, cap 15. rationalem factum ad imaginem suam noluit Deus nisi irrationalibus dominari, non homini, sed hominem pecori; inde primi iusti Pastores magis pecorum, quam Reges hominum constituti sunt, vel hic etiam insinuaret Deus, quid ordo postularer creaturam & quid meritum exigeret peccatorum. GREGORIVS lib. 15. moral. cap. 11. Omnes homines natura æquales genui, in variante meritorum ordine, alios aliis dispensatio occulta postponit, ipsa autem diuersitas, quæ accessit ex virtute, recte est diuinis iudiciis ordinata, ut quia omnis homo iter via non æquè graditur, alter regatur ab altero; similia habent Pastorali, part. 2. cap. 6.

Hanc hæresim non solum Catholici omnes execunt, ac præcipue B. Thomas in opusc. 20. & omnes Philosophi, sed etiam Philippus Melanchthon in locis, cap. de ciuitate Magistratu, & Ioannes Calvinus lib. 4. Institut. cap. 20. acenit, & fusissime oppugnant, & Lutherus ipse in visitatione Saxonica, et si ab ipsis verbis in Babylonica captiuitate, cap. de Baptismo, occasionem sumperunt Anabaptistæ.

Nos eam quinque argumentis refellemus; nam tot etiam sunt aduersariorum fundamenta. Primo, ex Scripturis. Secundo, ex exemplis Sanctorum. Tertio, ex fine seu necessitate. Quartio, ex causa efficiente. Quinto, ex origine.

CAPVT III.

Ex Scripturis afferitur politicus Magistratus.

QUANTVM ad PRIMVM, Scriptura Testamenti veteris plena est testimoniiis. Exod. 22. Iudices populi à Deo ipso vocantur Dij, sicut etiam Psal. 81. *Deus stetit in Synagoga Deorum, in medio autem Deos iudicat;* cuius vocabuli rationem explicat losaphat 2. Paralip. 19. vbi dicit iudices non hominum, sed Dei iudicia exercere, id est, loco Dei iudicare. Et similiter Deuter. 1. monet Moyses iudices populi, ut iuste iudicent, quia Dei iudicium est. & Christus Ioan. 10. *Si illos dixit Deos, ad quos sermo Dei factus est, quem Pater sanctificauit, & misit in mundum,* &c. Vbi Christus vult dicere; Si Principes Deus vocat Deos, quia ad illos mandatum diuinum factum est, ut iudicent loco suo, cur non magis, &c. non enim quadrat quod alij dicunt, vocatos Deos eos oēs, quibus Deus loquutus est; si ergo Principes vocantur Dij, quia locum Dei tenent, non potest reprehendi munus Principum, nisi reprehendatur Dei ipsius munus.

Præterea Deut. 17. describit Moyses leges Regi futuro, & in libro iudicum, cap. vlt. in ultimis verbis reddere volens Spiritus sanctus causam omnium malorum, quæ acciderunt illo tempore, dicit: *In diebus illis non erat Rex in Iſraēl, sed unusquisq; quod bonum sibi videbatur, hoc faciebat.* In eodem libro iudicum, & in lib. Regum passim habemus Deum excitasse Iſraēli Iudices, aut Principes, per quos populum liberaret. Proverb. 8. *Per me Reges regnant.*

Respondent Anabaptistæ, Iudaïs fuisse permisso Magistratus propter imperfectionem; at aliam rationem esse Testamenti noui.

AT contrà; nam in primis Prophetæ prædixerunt omnes Reges terræ seruituros Christo, & Ecclesiæ: quod non potest fieri, nisi in Ecclesia sint Reges Psalm. 2. *Et nunc Reges intellegi-*